

Tekstene til gravferd.

Roomalaispreivi

Jos Jumala on meidän puolela, niin kuka on sitte meitä vasthaan?

Hän joka ei säästänny ommaa poikkaa, mutta antoi hänen kuola meidän kaikkiin puolesta, eikö hän antais kaikkee muutaki ittensä oman pojan lisäksi? Kuka saattaa syyttää Jumalan valituita? Jumala antaa vanhurskhauden. Kuka silloin saattaa tuomita kadotuksheen? Kristus Jeesus joka kuoli, ja enämenki, hän heräs kuolheista, ja istuu Jumalan oikeela puolela, ja rukkoilee meidän puolesta. Mikä saattaa eroittaa meidät Kristuksen rakkhaudesta? Häätä, pölkö, vaino, nälkä, alastommuus, vaara vain miekka? Mie olen varma ette ei kuolema, ei elämä eikä enkelit eikä mikhään mahti, eikä se mikä on korkkeudessa tahi syvvydessä, eikä mikhään luotu, saata erkkainuttaat meitä Jumalan rakkhaudesta Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassa. Room 8,31b-35.38-39

Er Gud for oss, hvem er da mot oss? Han som ikke sparte sin egen Sønn, men gav ham for oss alle, kan han gjøre noe annet enn å gi oss alt sammen med ham? Hvem kan anklage dem Gud har utvalgt? Gud er den som frikjenner. Hvem kan da fordømme? Kristus Jesus er den som døde, ja, mer enn det, han sto opp og sitter ved Guds høyre hånd, og han ber for oss. Hvem kan skille oss fra Kristi kjærlighet? Nød, angst, forfølgelse, sult, nakenhet, fare eller sverd? For jeg er viss på at verken død eller liv, verken engler eller krefter, verken det som nå er eller det som kommer, eller noen makt, verken det som er i det høye eller i det dype, eller noen annen skapning, skal kunne skille oss fra Guds kjærlighet i Kristus Jesus, vår Herre. Rom 8,31b-35.38-39

Saarnaajan kirja

Kaikela oon oma aika,

kaikkheen mikä tapattuu taivhaan alla, oon oma aika:

oon aika synttyyt, oon aika kuola,
oon aika kylvätä, oon aika reppiit ylös maasta,
oon aika itkeet, oon aika nauraat,
oon aika surra, oon aika tansata,
oon aika hakkeet, ja aika kađottaat.

Kaikki minkä hän oon luonu, oon kaunis, kaikile assiile hän antoi oman aijan.

Niin, kaikki aijat hän oon pannu ihmisten sydämhiin.

Mie ymmärsin sen ette kaikki mitä Jumala tekkee, jääpi ijänkaikkisesti.

Siihen ei ole lissäämistä eikä vähentämistä. Fork 3,1-2.4.6a.11a.14a

Alt har sin tid, det er en tid for alt

som skjer under himmelen:

en tid for å fødes, en tid for å dø,

en tid for å plante, en tid for å rykke opp,

en tid for å gråte, en tid for å le,

en tid for å sørge, en tid for å danse;

en tid for å lete, en tid for å miste.

Alt skapte han vakkert, hver ting til sin tid.

Ja, alle tider har han lagt i menneskenes hjerte.

Jeg skjønte at alt Gud gjør, står gjennom alle tider.

Ingen kan legge noe til, og ingen kan trekke noe fra. Fork 3,1-2.4.6a.11a.14a